

امام حسن عسکری (ع) زمینه‌ساز امامت در دوران غیبت

ایزددهی، عضو هیئت علمی پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی گفت: با توجه به اینکه امام حسن عسکری (ع) در دوران پرتنش و سختی زندگی می‌کردند و بیشتر در حبس بودند، باید شرایطی ایجاد می‌کردند تا همگان با مسئله غیبت آشنا شوند. زیرا افراد زیادی وجود داشتند که بحث مهدویت و امامت امام مهدی (عج) را انکار کنند و تقیه شدید وجود داشت.

همشهری آنلاین: ایزددهی، عضو هیئت علمی پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی گفت: با توجه به اینکه امام حسن عسکری (ع) در دوران پرتنش و سختی زندگی می‌کردند و بیشتر در حبس بودند، باید شرایطی ایجاد می‌کردند تا همگان با مسئله غیبت آشنا شوند. زیرا افراد زیادی وجود داشتند که بحث مهدویت و امامت امام مهدی (عج) را انکار کنند و تقیه شدید وجود داشت.

به گزارش تسنیم، حجت‌الاسلام سید سجاد ایزددهی با اشاره به دوران امامت امام حسن عسکری (ع) و محیا ساختن امامت حضرت مهدی (عج)، اظهار کرد: امام حسن عسکری (ع) در دورانی زندگی می‌کردند که فشارها بر اهل بیت به مراتب بیشتر از پیش بود، یعنی از زمان امام کاظم (ع) فشار حاکمان بر امامان بیشتر شده بود البته در زمان امام رضا (ع) این محدودیت‌ها مقداری گشایش شده بود اما بعد از آن باز هم بر اهل بیت (ع) فشارها و تهدیدها زیاد بود و یا در تبعید و حبس بودند و در سنین خیلی پایین‌تر به شهادت می‌رسیدند.

ایزددهی ابراز کرد: با توجه به سخت‌گیری که حاکمان بر اهل بیت (ع) داشتند و مردم نمی‌توانستند امامان خود را مشاهده کنند زیرا در حبس بودند حتی در خانه هم محدودیت دیدار داشتند، قصد کردند که سازمانی را ایجاد کنند که در این سازمان وکلای امامان بتوانند با مردم دیدار داشته باشند و بتوانند حرف‌های حضرت (ع) را به مردم انتقال دهند و این پیش‌بینی را داشتند که بعد از مدتی غیبت امام زمان (عج) اتفاق می‌افتد و مردم دیگر امام را نخواهند دید و باید از امام ندیده حرف‌شنوی داشته باشند و حرف‌های آن امام را حجت و اساس کار خود قرار دهند.

عضو هیئت علمی پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی گفت: از همین رو، از زمان امام جواد (ع) و امام هادی (ع) سیستم وکلایی ایجاد شد که در جای‌جای کشور اسلامی وجود داشتند، نمایندگان ائمه (ع) به شهرستان‌های مختلف می‌رفتند و سخنان و روایات امام دوران خود را به مردم انتقال می‌دادند و مردم به حرف‌های آنان گوش می‌دادند. این فضا عمدتاً در زمان قبل از امامت امام حسن عسکری (ع) وجود داشت اما زمان ایشان این موضوع تشدید شد زیرا باید فضایی برای مردم ایجاد می‌شد تا غیبت امام زمان (عج) را درک کنند و بپذیرند که باید از امامی اطاعت و پیروی داشته باشند که نمی‌توانند به صورت ظاهری با ایشان در ارتباط باشند.

وی افزود: چه بسا در زمان امام هادی (ع) و امام حسن عسکری (ع) این مسئله میان مردم جا افتاده بود که باید توسط وکلای امامان عصر خود به فرمایشات آن بزرگواران گوش دهند. همانند خانواده اشعریون در قم، در دوران امامت امام حسن عسکری (ع) ارتباط تنگاتنگی را با امام (ع) داشتند و روایات را از امام (ع) به مردم انتقال می‌دادند.

این پژوهشگر دینی تصریح کرد: امام حسن عسکری (ع) در سخت‌ترین شرایط توانستند روایات دینی و احادیث را تدوین کنند تا علم اهل بیت (ع) منتشر شود و هم مردم برای بحث غیبت امام زمان (عج) مهیا شوند تا آنان در فضای عجیب و غریب قرار نگیرند و برایشان مسلم شود که می‌توانند از امام ندیده هم اطاعت و پیروی کنند. البته تمام این موضوعات مقدمه‌ای است که بحث ولایت فقیه میان مردم جا بیافتد یعنی مردم باید از کسانی اطاعت کنند که بر اساس روایات استنباط می‌کنند و بر اساس روایات دینی و احادیث اهل بیت (ع) به مردم، وظیفه‌شان را گوشزد می‌کنند.

وی ادامه داد: در زمان امامت امام حسن عسکری (ع) ایشان میان مردم حضور دارند اما حاکمان نمی‌گذارند که مردم از وجود مبارک ایشان بهره‌مند گردند در حالی که امام زمان (عج) در غیبت هستند تنها فقها به نیابت از ایشان کارها و امور را انجام می‌دهند و حضور دین در جامعه به واسطه فقها تضمین می‌شود. امام حسن عسکری (ع) امامت خودشان را از این طریق به صورت جدی‌تر و سازماندهی‌تر در جامعه اعمال کردند و معارف اسلامی را گسترش دادند.

حجت‌الاسلام ایزددهی اظهار کرد: با توجه به اینکه امام حسن عسکری (ع) در دوران پرتنش و سختی زندگی می‌کردند و بیشتر در حبس بودند. باید شرایطی ایجاد می‌کردند تا همگان با مسئله غیبت آشنا شوند. زیرا افراد زیادی وجود داشتند که بحث مهدویت و امامت امام مهدی (عج) را انکار کنند و تقیه شدید وجود داشت. ایشان نمی‌توانستند به مردم بگویند امام زمان (عج) به دنیا آمده است یا اینکه در چه سنی به سر می‌برند، اگر می‌گفتند جاسوسان خبر می‌دادند و امام (ع) را به شهادت

می‌رساندند و امام حسن عسکری (ع) بر این بودند تا این حجت حق را نگاه دارند.

وی گفت: امام حسن عسکری (ع) بیشتر بر این تاکید داشتند که بتوانند امامت بعد از خود را در میان مردم با وجود موضوع غیبت جا بیندازند و مردم به واسطه وکلا و نمایندگان باید از امام تبعیت و اطاعت کنند. اگر این موضوع را مردم قبول نمی‌کردند، دیگر امامت امام زمان (عج) برای مردم وجود خارجی نداشت و وکلا به رسمیت شناخته نمی‌شدند و این سازماندهی که امروزه در قالب عالمان وجود دارد که از روایات اجتهاد و استنباط کنند و به مردم وظیفه‌شان را بگویند عملاً صورت خارجی پیدا نمی‌کرد.

به گفته حجت‌الاسلام ایزددهی، امام حسن عسکری (ع) در ایامی که زندگی خود را می‌گذراندند بیشتر در حبس بودند و تنها امامی هستند که به دلیل فشار حاکمان و حبس، به حج نرفتند و همانند دیگر ائمه (ع) وجودشان را برنتابیدند و ایشان را مسموم کردند و به شهادت رسیدند.